नुष्ठेयधर्म्मबहुला भवन्ति । स तादृशो यजमानोऽल्पधर्म्मा-नुष्ठायिनोऽन्यस्य यजमानस्य देवता विनाशयति । अतोपर-स्तादन्यस्य यजमानस्य गृहे यद्यग्निष्टोमाख्यः सोमः स्यात् । तदा स्वयं ततोऽधिकं उक्थ्यं कुर्व्वीत । यदि उक्थ्यस्तदा ततोधिकं अतिरात्रं कुर्व्वीत । एवं स्वकीयैरधिकयज्ञक्रतुभि-रेवेतरस्य देवता विनाशयति । तस्य फलाधिक्याभाव एव विनाश इत्युच्यते ॥

विशेषान्तरं विधत्ते । "यो वै छन्दोऽभिरभिभवति । स सꣳसुन्वतोरभिभवति । संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह । छ-न्दाꣳसि वै संवेश उपवेशः । छन्दोभिरेवास्य छन्दाꣳस्यभि-भवति" इति । यो यजमानः स्वकीयैः छन्दोभिरितरस्य छन्दांस्यभिभवितुमुद्युङ्क्ते, स एव संसुन्वतोर्मात्सर्य्येण सोममभि-सुन्वतोर्मध्ये परकीयानि छन्दांस्याभिभवितुं समर्थो भवति । तस्मात्तत्सामर्थ्याय संवेशादिमन्त्रहोमं कुर्य्यात् । सम्प्राप्या-वस्थितिः संवेशः, तत्रैवासनमुपवेशः । हे देव मम संवेशाय त्वां भजे, तथोपवेशाय च त्वां भजे इत्येवं मन्त्रं होमकाले ब्रूयात् । एतन्मन्त्रशेषश्च संहितायां तृतीयकाण्डे समाम्नातो व्याख्या-तश्च । स्वकीयानि छन्दांस्यवसंवेशोपवेशौ तत्साधनत्वादतः स्व-कीयैश्छन्दोभिरेव होमतुष्टैरन्यस्य छन्दांस्यभिभवति ॥

पुनरप्यन्यं विशेषं विधत्ते । "इष्टर्गो वा ऋत्विजामध्वर्य्युः [४] । इष्टर्गः खलु वै पूर्व्वोर्ष्टुः क्षीयते । प्राणापानौ मृत्यो-र्मापातमित्याह । प्राणापानयोरेव श्रयते । प्राणापानौ मा-